سیویلیکا – ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

> **عنوان مقاله:** گسست اصلانی از سینمای مستند بررسی موردی جام حسنلو و داستان کسی که میپرسد

> > محل انتشار: شانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

> > > تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان: نیر طهوری – استادیار دانشگاه آزاد اسلامی (علوم و تحقیقات)

امیر بوالی - دانشجوی دکتری پژوهش هنر. دانشگاه آزاد اسلامی (علوم و تحقیقات)

خلاصه مقاله:

سینمای مستند کوششیست برای ثبت و بازنمایی امر واقع. سینمای محمدرضا اصلانی، اگر بخواهیم آن را در یکی از دو دسته یداستانی یا مستند جای دهیم، حیطه ای لغزنده است که گویی نه در این میگنجد و نه در آن. راهکار راحت، دست یازیدن به قسمسوم و گنجاندن آن در سینمای تجربی ست. در حالی که اصلانی هرگز نخواسته در حوزه ی فرم طبع آزمایی کند و صرفا کاوشگر شکل باشد. آتش سبز ۱۳۲۶ نوع خاصی از سینمای داستانی ست و چیغ ۱۳۷۵ (موردی ویژه در سینمای مستند. نکته آن جاستکه این خاص بودن دقیقا چیست و از کجا نشات می گیرد. سینما از جهان غرب می آید و فیلم سازان ما، عمدتا و عموما، نه تنها ابزارو تکنیک، که گرامر زبانی و جهان بینی خود را از همان عالم به عاریت می گیرند. اصلانی اما چیغ را از آیه نور؛ ترجیع بند هاتفاصفهانی و اسطوره های هورامان وام میگیرد. چنان که آتش سبز اشارتیست به آیهی ۸۰ از سوره یس: الذی جعل لکم من الشجرالاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون. او از سرچشمه های متفاوتی نوشیده و این تفاوت تنها در محتوای اثرش ظاهر نشده، بلکه به جهانفرم نیز بسط یافته است. برای یافتن پاسخی بایسته، بررسی موردی فیلم جام حسنلو و داستان کسی که می پرسد ۱۳۶۶ بیعنوان نخستین اثر فیلم ساز، از آن رو می پرسد را میتوان نشانه ای از انسان ایرانی در جمای است. الذی جعل لکم من الشجرالاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون. او از سرچشمه های متفاونهای نوشیده و این تفاوت تنها در محتوای اثرش ظاهر نشده، بلکه به جهانفرم نیز بسط یافته است. برای یاسخی بایسته، بررسی موردی فیلم جام حسنلو و داستان کسی که می پرسد ۱۳۶۶ بیعنوان نخستین اثر فیلم ساز، از آن رو می پرسد را میتوان نشانه ای از انسان ایرانی در جلی افته بود و سینمای او در سال هایآتی، به نوعی تکرار؛ بسط و ارتقای همان تجربه ی نخستین قلمداد می شود. جام حسنلو و داستان کسی که می پرسد را میتوان نشانه ای از انسان ایرانی در جمان امی می از ها هایآتی، به نوعی تکرار؛ بسط و ارتقای همان تجربه ی بنجره می می فرد در می نون کسی و تعامی است و سه ضلع این می پرسر از انسان درجنرافیاهای تارین در جهان امروز دانست. انسانی که نگاره های پیشاز اسلام و پر از اسلام در او نهدینه شده و این تا بهان غرب در ماس سود خول این کسی که می پرسر از انسان درجنرافیاهای تاریخی می سازد. اصلانی از منظر همین تمیایز به مان و بحره می سری و می برمی پروش می بوست می هر نوین تریل می بایا کنبخانه

> كلمات كليدى: فيلم مستند؛ ساختار كونتريوآن؛ هنر سنتى؛ جام حسنلو؛ تذكره الاوليا.

> > لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1770951

